

مقایسه اثربخشی زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر نهایی خواهی زوجین سازش نایافته*
فاطمه هوشیار^۱، کریم افساری نیا^۲، مختار عارفی^۳، کیوان کاکابارایی^۴، حسن امیری^۵

Comparison of effectiveness of behavioral therapy and acceptance and commitment therapy on the final of couples ' go undetected compromise

Fatemeh Houshyar¹, Karim Afshari Nia², Mokhtar Arefi³, Keyvan Kakabarai⁴, Hassan Amiri⁵

چکیده

زمینه: نهایی خواهی از عواملی است که باعث به وجود آمدن سازش نایافنگی و اختلاف زوجین می‌شود. اثربخشی زوج درمانگری و درمان مبتنی بر پذیرش بر متغیرهای مختلفی در زندگی زوجین تأثیر داشت، اما مسئله اصلی این است که چه درمانگری برای زوجین سازش نایافته کارایی بیشتری دارد؟ **هدف:** مقایسه اثربخشی زوج درمانگری و درمان مبتنی بر پذیرش بر نهایی خواهی زوجین سازش نایافته بود. **روش:** پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زوجین سازش نایافته شهر شیراز در سال ۱۳۹۷ مراجعه کردند. بود. از این جامعه ۹۰ نفر به صورت در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه (۳۰ نفری) آزمایش ۱ و ۲ و گواه جایگزین شدند. ابزار عبارتند از، پروتکل های درمان مبتنی بر پذیرش (خانجانی و شکی و همکاران، ۱۳۹۵)، زوج درمانگری (رضوی نعمت الهی و همکاران، ۱۳۹۲) و پرسشنامه نهایی خواهی تری شورت و همکاران، ۱۹۹۵). برای سه گروه پیش آزمون پرسشنامه اجراسد، سپس مداخله زوج درمانگری و درمان مبتنی بر پذیرش برای دو گروه آزمایش اجراء، اما برای گروه گواه، مداخله ای اعمال نشد. نتایج با روش آنالیز کواریانس تحلیل شد. **یافته ها:** نتایج نشان داد، زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش بر نهایی خواهی زوجین تأثیر معناداری داشتند ($P < 0.001$). بین دو درمان از لحاظ تأثیر بر نهایی خواهی تفاوت معنادار وجود داشت ($P < 0.001$). لذا درمان مبتنی بر پذیرش اثر بیشتری در کاهش نهایی خواهی منفی و افزایش نهایی خواهی مثبت دارد ($P < 0.05$). **نتیجه گیری:** می توان برای کاهش نهایی خواهی منفی و افزایش نهایی خواهی مثبت از درمان مبتنی بر پذیرش بهره جست. **واژه کلیدیها:** زوج درمانگری رفتاری، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، نهایی خواهی، زوجین سازش نایافته

Background: Ultimate Seeking is the factors that cause disorganized compromise and the difference between couples. The efficacy of couples therapy and acceptance based therapy on different variables in the lives of couples has been confirmed, but the main issue is that what therapy for couples is go undetected compromise? **Aims:** Comparing the effectiveness of couple therapy and acceptance-based therapy on the final of couples ' go undetected compromise. **Method:** The research was semi-experimental with pretest and posttest design with control group. The statistical population of the study included all couples compromise go undetected in Shiraz who referred to the family Court of Shiraz in 2018. Of this population, 90 people were selected as available and randomly divided into three groups (30 participants), 1, 2, and control. The tool includes acceptance-based treatment protocols (Khanjani, and the colleagues, 2016), Couples therapy (Razavi nemat Elahi et al., 2013), and the ultimate and Terry shorts questionnaire Karan, 1995). For three groups, the pre-test was performed, then intervention of couples therapy and acceptance-based therapy for two groups of experimental study, but for the control group, no intervention was applied. The results were analyzed by covariance analysis. **Results:** The results showed that there was a significant effect between behavioral therapy and acceptance-based therapy on the final of couples ($p = 0.001$). There was a significant difference between the two treatments in terms of final effect ($P = 0.001$). Therefore, acceptance-based therapy has a greater effect on the final reduction of negative seeking and final increase of positive seeking. ($P < 0.05$). **Conclusions:** it can be used for final reduction of negative seeking and final increase of positive seeking from acceptance-based treatment. **Key Words:** Behavioral therapy, acceptance and commitment treatment, final seeking, couples compromise go undetected

Corresponding Author: k.afshariniya@yahoo.com

* مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول است.

^۱. دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی و مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

^۱. Ph.D Student, Department of Psychology & Counseling, Kermanshah Branch, Islamic Azad University, Kermanshah, Iran

^۲. استادیار، گروه روانشناسی و مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران (نویسنده مسئول)

². Assistant Professor, Department of Psychology & Counseling, Kermanshah Branch, Islamic Azad University, Kermanshah, Iran (Corresponding Author)

^۳. استادیار، گروه روانشناسی و مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

³. Assistant Professor, Department of Psychology & Counseling, Kermanshah Branch, Islamic Azad University, Kermanshah, Iran

^۴. استادیار، گروه روانشناسی و مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

⁴. Associate Professor, Department of Psychology & Counseling, Kermanshah Branch, Islamic Azad University, Kermanshah, Iran

^۵. استادیار، گروه روانشناسی و مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

پذیرش نهایی: ۹۷/۰۶/۲۵

دریافت: ۹۸/۰۷/۰۴

مقدمه

همچنین مانع پیشرفت درمانگری اختلال‌ها شود (میری و منصوری، ۱۳۹۶).

یکی از مؤثرترین شیوه‌های خانواده درمانی، درمان ارتباطی می‌باشد که کاربرد زیادی را به همراه داشته است. درمانگران متخصص و آشنا به این شیوه، با توجه به برداشت‌های ذهنی، باورها، تفکرات، انتظارات و اعتقادات هر فرد و تأثیر آن بر رفتارهای روزمره، ضمن بررسی و توصیف تأثیرات این عوامل و چگونگی تأثیر آن بر روابط میان فردی، با راهنمایی و اقدامات درمانی و نیز با تصحیح مشکلات شناختی و به کارگیری شیوه‌های نوین رفتاری، ارتباطی و حل مسئله، نه تنها به رشد فردی، بلکه به ایجاد ارتباط صحیح و مناسب افراد نیز می‌پردازد. رویکردهای ارتباطی مربوط به درمان اختلاف‌های زناشویی، تعارض‌ها و کشمکش‌های موجود در روابط زن و شوهر را نتیجه مهارت‌های نابسنده مراجuhan در برقراری ارتباط و یا ناشی از ناتوانی آنان در حل مؤثر مشکلات تلقی می‌کنند. رویکردهای ارتباطی، اغلب با سه فرض اساسی به بررسی ازدواج و روابط زناشویی می‌پردازند: ۱. تعارض‌های زناشویی غیر قابل اجتنابند. هدف درمان‌های ارتباطی حذف کامل این تعارض‌ها نیست بلکه تلاش می‌کنند تا به آن جهت دهنده و آنها را در مسیرهایی سازنده به کار اندازنند. ۲. ارتباط در دو سطح کلامی و غیر کلامی روی می‌دهد و یکی از دلایل اصلی بروز اختلاف‌های زناشویی، ناهماهنگی پیام‌هایی است که به طور همزمان توسط این دو سطح منتقل می‌شوند. ۳. افراد قادر نیستند پیام خود را به شکلی مستقیم و آزاد ابراز کنند. همسران در شیوه‌های برقراری ارتباط با یکدیگر تفاوت دارند. البته، چنین اختلاف‌هایی قابل پیش‌بینی است و انتظار وقوع آنها نیز وجود دارد، اما اگر شیوه‌های برقراری ارتباط هر کدام از افراد شناسایی نگردد و معتبر تلقی نشود تعارض و کشمکش ظاهر خواهد شد (برنشتاین و برنشتاین، ۱۹۸۶؛ ترجمه سهرا بی، ۱۳۸۲؛ نظری و سودانی، ۲۰۱۶).

در درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد هدف تغییر رابطه مراجع با افکار و احساساتش است، به نحوی که دیگر آنها را نشانه نبینند. تا زمانی که ما فکر یا احساسی را به عنوان نشانه بر چسب بزنیم، این تلویح را دارد که بد، نادرست، منفی و آسیب‌زاست و برای سالم بودن

ازدواج مقدس‌ترین و پیچیده‌ترین رابطه میان دو انسان از دو جنس مخالف است که ابعاد وسیع و عمیق و هدف‌های متعددی دارد. ازدواج پیمان و پیوند مقدسی است میان دو جنس مخالف بر پایه روابط پایای جنسی، عاطفی و معنوی و بر اساس انعقاد قرارداد شرعی، اجتماعی و قانونی که تعهداتی را برای زوجین به وجود می‌آورد. بنابراین ازدواج یک تصمیم‌گیری ظریف و پیچیده است که قبل از هرگونه اقدامی باید تمام جوانب را در نظر گرفت. به طور کلی ازدواج، پیوند دو شخصیت است با حفظ نسبت نسبی استقلال هر یک از زن و شوهر، برای همکاری متقابل، نه از بین بردن یک شخصیت به خاطر تکمیل خواسته‌های دیگری. به عبارت دیگر ازدواج، قراردادی است رسمی، برای پذیرش یک تعهد متقابل جهت زندگی خانوادگی، که آدمی در خط سیر معین و مشخصی از زندگی قرار می‌گیرد. این قرار داد با رضایت و خواسته طرفین، بر مبنای آزادی کامل دو طرف منعقد شده و در سایه آن روابطی بس نزدیک بین آن دو پدید می‌آید (صدقت خواه و بهزادی پور، ۲۰۱۷).

نهایی خواهی^۱ یا کمال پرستی در روانشناسی باوریست که در آن باید تمام کارها را به شیوه‌ای وسوسایی کامل انجام داد و غیر از آن مورد قبول نیست. از دیدگاه پاتولوژی، کمال‌پرستی اختلال شخصیتی مربوط به حالت وسوس و اجبار است که در آن انجام کاری یا نتیجه کاری کمتر از کمال باشد، مورد قبول فرد قرار نمی‌گیرد. در چنین حالاتی باورهای یاد شده غیر سالم هستند و روانشناسان از چنین افرادی به عنوان کمال طلبان نابهنجار یاد می‌کند (بخشایش، ۱۳۹۰). فراست نهایی خواهی را وضع معیارهای بالای عملکرد همراه با خود ارزیابی‌های کاملاً انتقادی تعریف می‌کند در حالی که فلیت و هویت (۲۰۰۲) نهایی خواهی را تلاش برای بی‌عیب بودن تعریف کرده‌اند. علیرغم تعاریف متعدد ارائه شده، بیشتر پژوهشگران معتقدند که نهایی خواهی نشان دهنده متغیری شخصیتی همراه با ویژگی‌های شناختی، رفتاری و شکلی از آسیب‌شناسی روانی تعریف شده به وسیله معیارهای شخصی بالا مثل خود انتقادی شدید است بعلاوه می‌تواند تأثیرات منفی بر افکار، عواطف و رفتارها داشته باشد، باعث اختلال در کارکردهای روزمره شود و

¹. perfectionism

دارند. همچنین با در نظر گرفتن نقش نهایی خواهی در زندگی زناشویی و با عنایت به این موضوع که دو روی آورد زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد در سال‌های اخیر در زمینه زوج درمانگری بسیار تأثیرگذار بوده‌اند، بنابر این انجام پژوهش‌های تطبیقی در این زمینه می‌تواند نقاط قوت و ضعف هر یک را تسبیت به دیگری مشخص کند و درمان مناسب‌تر جهت حل تعارضات زوج‌ها مشخص گردد. با توجه به اینکه طبق بررسی‌های پژوهشگر پژوهشی که به مقایسه اثربخشی این دو روی آورده‌بر نهایی خواهی زوجین پرداخته باشد یافت نشد لذا پژوهش حاضر در صدد پاسخ به این مسئله می‌باشد که آیا بین اثربخشی زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر نهایی خواهی زوجین سازش نایافته تفاوت وجود دارد؟

فرضیه‌های پژوهش

بین اثربخشی زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر نهایی خواهی زوجین سازش نایافته تفاوت معناداری وجود دارد.

روش

در این پژوهش از روش نیمه‌آزمایشی و طرح پیش‌آزمون و پس آزمون با دو گروه آزمایش و یک گروه گواه استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش را تمامی زوجین سازش نایافته شهر شیراز که به دادگاه خانواده شهر شیراز در سال ۱۳۹۷ مراجعه کرده‌اند تشکیل داد. از بین تمامی زوجین مراجعه کننده تعداد ۴۵ زوج (۹۰ نفر) به روش در دسترس بعنوان نمونه انتخاب و در دو گروه آزمایش و یک گروه گواه (۳۰ نفری، ۱۵ زوج) به صورت برابر و تصادفی جایگزین شدند. ملاک ورود به پژوهش عبارت بود از، رضایت آگاهانه جهت شرکت در پژوهش - سعاد خواندن و نوشتن داشته باشند و افرادی که حداقل دوسال از زندگی مشترک‌شان می‌گذرد، ملاک‌های خروج از پژوهش نیز عدم تمایل به ادامه شرکت در پژوهش و اقدام حقوقی برای طلاق بود. روش اجرا بدین ترتیب بود که بعد از هماهنگی لازم با ریاست دادگاه خانواده و زوجین، اجرای پژوهش شروع شد. بدین ترتیب که اول برای هر ۳ گروه (آزمایش ۱ و ۲ و گواه) پیش آزمون پرسشنامه نهایی خواهی اجراشد، سپس جلسات زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد برای دو گروه آزمایش اجراشد (خلاصه جلسات در جدول ۱ و ۲ آورده شده است). اما برای گروه گواه هیچ گونه مداخله‌ای اعمال

باید از آنها خلاص شد. و این باعث منازعه ما با این افکار و احساسات می‌شود. منازعه‌ای که معمولاً نتیجه خوبی ندارد. هدف نهایی، تغییر این افکار و احساسات رنج آور از شکل قدیمی، یعنی نشانه‌های آسیب‌زای نا بهنجاری که مانع زندگی معنادار و غنی هستند، به شکل جدیدتر یعنی تجارب انسان طبیعی که بخش‌هایی از یک زندگی غنی و معنادار دارند. هدف اصلی درمان، کمک به افزایش انعطاف‌پذیری رفتاری و روانشناختی زوجین برای انتخاب واکنش‌های مؤثر در لحظاتی است که طرح‌واره فعال می‌شود. این عمل از طریق ۶ مرحله درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد میسر می‌شود: «ارزش‌ها، واکنش متعهدانه، شکاف شناختی، خود به عنوان محتوا، ارتباط با زمان حال و پذیرش». این ۶ مرحله مهارت‌هایی هستند که منجر به افزایش انعطاف‌پذیری رفتاری و کاهش اجتناب تجربی می‌شوند (هایز و استرسال، ۲۰۱۰).

با توجه به پژوهش‌هایی مثل اثر بخشی درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش بر سازش یافته‌گی زناشویی (صدمی و دوستکام، ۱۳۹۶)، حرمت خود جنسی، ناگویی طبعی، و سازش یافته‌گی زناشویی (پیرانی، عباسی، کلوانی و نوربخش، ۱۳۹۵)، صمیمیت و تعارضات زناشویی (عرب جانی، بی‌رشک و ابوالمال الحسینی، ۲۰۱۴) و تأثیر زوج درمانگری رفتاری بر سازش یافته‌گی زناشویی و صمیمیت جنسی زوجین (عباسی، بگیان کومه مرز، درگاهی و قمری گیوی، ۱۳۹۴)، بر تعارضات زناشویی (مهرابی‌زاده هنرمند، نظری‌فر و سودانی، ۱۳۹۰) بر کاهش تعارضات زناشویی زوجین (کریمی نژاد، بگیان کومه مرز و بختی، ۱۳۹۳)، بر تعارضات، کیفیت زندگی و سلامت روانی زوجین (رضوی نعمت‌اللهی، رفاهی و محمد ابراهیمی، ۱۳۹۲)، بر رفتار انگیختگی عاطفی به هنگام تعارض زوجین، (هوشیار، افشاری‌نیا، عارفی، کاکابرایی و امیری، ۱۳۹۸) مقایسه زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ناگویی طبعی زوجین سازش نایافته (بریان، باکوم، شنگ، پانایوتیس، گیور گیو، شریکانتس و اتکینس، ۲۰۱۵) و مقایسه اثر بخشی زوج درمانگری شناختی - رفتاری و زوج درمانگری مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زناشویی زوجین متعارض (خانجانی و شکی، شفیع آبادی، فرزاد، فاتحی‌زاده، ۱۳۹۵) علت مقایسه اثر بخشی دو روی آورد زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد با یکدیگر تأثیراتی است که این دو روی آورد بر روابط زوجین داشته و همچنین ذکر تفاوت‌ها و شباهت‌هایی که این دو روی آورد با هم

پروتکل ۸ جلسه‌ای زوج درمانگری رفتاری ارتباطی برنشتاين را (رضوی نعمت‌الهی و همکاران، ۱۳۹۲) برای تعارضات، کیفیت زندگی و سلامت روانی زوجین استفاده کردند.

پروتکل ۱۲ جلسه‌ای درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد را (خانجانی و شکی و همکاران، ۱۳۹۵) برای کیفیت زندگی زناشویی زوجین متعارض شهر اصفهان استفاده کردند.

یافته‌ها

در پژوهش حاضر ۹۰ نفر (۴۵ زوج) حضور داشتند که میانگین سن افراد شرکت کننده در گروه آزمایش زوج درمانگری رفتاری ۲۹/۰۳ و گروه درمان مبتنی بر پذیرش ۲۹/۲ و گروه گواه ۳۲/۴۷ بود. با توجه به آمار توصیفی میانگین نمره نهایی خواهی منفی در پیش آزمون و پس آزمون گروه گواه ۸۷/۱ و در نهایی خواهی مثبت در آزمون و پس آزمون گروه گواه ۸۱ در گروه آزمایشی زوج درمانگری رفتاری نهایی خواهی منفی در پیش آزمون ۷۵/۵۳، در پس آزمون ۳۴ و نهایی خواهی مثبت در پیش آزمون ۳۲/۷۳، در پس آزمون ۹۸، نهایی خواهی منفی، گروه آزمایشی درمان مبتنی بر پذیرش در پیش آزمون ۷۵/۵۷، در پس آزمون ۳۴، و نهایی خواهی مثبت در پیش آزمون ۳۱/۵۳ و در پس آزمون ۹۸ است. در ادامه به تحلیل استنباطی پرداخته می‌شود. به دلیل استفاده بیش از یک متغیر در پژوهش، از تحلیل کواریانس و آزمون تعییبی بونفرونی استفاده شد. برای مقایسه چند متغیری از آزمون لامبایدی ویلکز (یکی از چهار آزمون مورد استفاده در تحلیل چند متغیری است. روی آوردها عبارتند از: اثر پیلای، لامبایدی ویلکز، اثر هتلینگ و ریشه‌روی) استفاده شد. برای انجام تحلیل کواریانس، ابتدا نرم‌افزار بودن و یکسانی واریانس متغیر وابسته از طریق آزمون لوین مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به اینکه برای نهایی خواهی منفی، سطح معناداری مقدار محاسبه شده لوین ($F=0/12$) از $0/5$ بزرگتر است، داده‌ها مفروضه تساوی خطای واریانس‌ها را زیر سؤال نبرده‌اند ($P=0/12$ ، $F=2/21$ ، $DF=2/87$). بنابراین می‌توان از تحلیل کواریانس استفاده کرد. و به سبب اینکه برای نهایی خواهی مثبت، سطح معناداری مقدار محاسبه شده لوین ($F=0/57$) از $0/05$ بزرگتر است، داده‌ها مفروضه تساوی خطای واریانس‌ها را زیر سؤال نبرده‌اند ($P=0/57$ ، $F=2/87$ ، $DF=0/57$). بنابراین می‌توان از تحلیل کواریانس استفاده کرد.

نشد و بالافصله بعد از اتمام مداخله آزمایشی برای گروه‌های آزمایش و گروه گواه پس آزمون اجرا شد. به منظور رعایت اصول اخلاقی پژوهش برای گروه گواه بعد از پژوهش جلسات درمانگری گذاشته شد و همچنین در مورد محروم‌انه بودن اطلاعات به نمونه‌های پژوهش اطمینان داده شد. بدین ترتیب داده‌های مورد نیاز جمع آوری و در نهایت با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ و آزمون کواریانس و آزمون تعییبی توکی به منظور سنجش اثربخشی به تحلیل یافته‌ها پرداخته شد.

ابزار

پرسشنامه نهایی خواهی: این مقیاس توسط تری شورت و همکاران در سال (۱۹۹۵)؛ به نقل از بشارت (۱۳۸۶) ساخته شده است. این مقیاس دارای دو خرده مقیاس مثبت و منفی است. این مقیاس ۴۰ سؤال دارد بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از نمره ۱ (کاملاً مخالف) تا نمره ۵ (کاملاً موافق) تنظیم شده است. ۲۰ گویه (۲، ۳، ۶، ۹، ۱۴، ۱۶، ۱۹، ۱۸، ۲۳، ۲۱، ۲۴، ۲۵، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۲، ۳۴، ۳۵، ۳۷، ۴۰) نهایی خواهی مثبت و ۲۰ گویه دیگر (۴، ۵، ۷، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۵، ۲۰، ۲۲، ۲۶، ۲۷، ۳۱، ۳۳، ۳۶، ۳۸، ۳۹) نهایی خواهی منفی را ارزیابی می‌نمایند. حداقل نمره آزمودنی‌ها در این مقیاس ۴۰ و حداقل آن ۲۰۰ خواهد بود. ضریب آلفای کرونباخ مقیاس نهایی خواهی مثبت و منفی را به ترتیب $0/83$ و $0/81$ گزارش کرده‌اند (حس و همکاران، ۲۰۰۴)؛ به نقل از بشارت، (۱۳۸۶). بشارت (۱۳۸۶) جهت تعیین قابلیت اعتماد این مقیاس، ضریب آلفا برای زیر مقیاس‌های نهایی خواهی مثبت و منفی به ترتیب $0/90$ و $0/87$ برای کل آزمودنی‌ها $0/91$ و $0/88$ برای دانشجویان دختر $0/89$ و $0/86$ و برای دانشجویان پسر بدست آمده است که نشانه همسانی درونی بالای این مقیاس می‌باشد. همچنین بشارت (۱۳۸۶) ضرایب همبستگی بین نمره‌های ۹۰ نفر از آزمودنی‌ها در دو نوبت با فاصله ۴ هفته برای کل آزمودنی‌ها $I=0/86$ برای آزمودنی‌های دختر $I=0/84$ برای آزمودنی‌های پسر $I=0/87$ محاسبه شد که نشانه قابلیت اعتماد رضایت‌بخش مقیاس می‌باشد. در پژوهش ساده‌تر (۱۳۸۷)، ضریب آلفا برای مقیاس‌های نهایی خواهی مثبت و منفی به ترتیب $0/87$ و $0/85$ به دست آمد، که ضرایب نشانه قابلیت اعتماد رضایت‌بخش مقیاس می‌باشد. در این پژوهش آلفای به دست آمده برای مقیاس‌های نهایی خواهی مثبت و منفی به ترتیب $0/97$ و $0/92$ به دست آمده است.

جدول ۱. خلاصه پروتکل زوج درمانگری رفتاری ارتباطی برنشتاين

عنوان	جلسه
بیان اهداف و مقررات گروه، کلیات درمان رفتاری - ارتباطی برنشتاين و مفهوم تعارضات زناشویی	۱
بررسی سطح ارتباط، توانش‌های زندگی، موانع گوش دادن و آموزش توانش‌های صحیح گوش دادن	۲
بررسی و اصلاح بینادهای ارتباطی زوج‌ها و بیان اصول مهم برای برقراری ارتباط سالم چون قضاوت کردن، برچسب زدن و...	۳
بررسی و اصلاح رفتارهای کلامی و غیر کلامی زوج‌ها و بیان تفاوت‌های زن و مرد	۴
آموزش اصول اساسی میزان تقویت و تنبیه و رابطه‌های متقابل	۵
تجزیه و تحلیل نقش عوامل شناختی و خطاها ای شناختی زوج‌ها از جمله فاجعه‌آمیز تلقی کردن، استدلال دلیل خواهی و منطق شکسته	۶
بررسی اصلاح و آموزش توانش‌های حل مسئله به زوج‌ها	۷
جمع‌بندی و پاسخ‌گویی به سؤالات و ابهامات زوجین و اجرای پس‌آزمون	۸

جدول ۲. خلاصه جلسات درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد

تکلیف	شیوه درمانگری	محتوای آموزش (هدف)	جلسه
-	مشخص کردن انتظارات و اهداف، قراردادهای اولیه	برقراری ارتباط	اول
فهرستی از اعمال، نارکارآمد حل مشکل	مفهوم سازی مشکل از دیدگاه اعضاء و مشاور	مفهوم سازی مشکل	دوم
مشخص کردن انتخاب رابطه با همسر	انتخاب، ارتباط سالم	ماندن یا رفتن	سوم
شناسایی باور نادرست درباره ازدواج	سم: حصار ذهن، پادزه، رهایی از ذهن	مشکل زوجین ۱	چهارم
تلاش جهت تضعیف انتظارات	سم: انتظارات، پادزه تضعیف انتظارات	مشکل زوجین ۲	پنجم
تشخیص تفاوت ارزش‌ها و انتظارات	سم: ارزش‌های مبهم، پادزه؛ ارزش‌های واضح و سلطه بر توانش‌ها برای حرکت در جهت ارزش‌ها	مشکل زوجین ۳	ششم
تلاش در جهت یکی شدن با همسر	سم: قطع ارتباط، پادزه؛ یکی شدن با همسر	مشکل زوجین ۴	هفتم
تمرین من چگونه می‌خواهم همسرم را کنترل کنم؟	سم: تلاش برای اجتناب، پادزه؛ تمایل به رنج و معرفی فن‌های کنترل	مشکل زوجین ۵	هشتم
تمرین دهمین سالگرد ازدواج، من می‌خواهم در ارتباط با همسرم چگونه باشم.	ارزش‌های زوجی، شناسایی موانع در برابر ارزش‌ها	ارزش‌ها	نهم
تمرین تشکر از ذهن و استعاره قطار	ارزش‌ها، انتخاب یک ارزش زوجی و عینی کردن آن	ارزش‌ها، انتخاب یک ارزش زوجی و عینی کردن آن	دهم
تبديل صحته جنگ به صلح، تمرین مکث به معنای توقف آگاهانه، چند ثانية قبل از واکنش نشان دادن فن‌های مفید ۱. رهایی از ذهن و ۲. گشودگی ۳. ارزش گذاری ۴. عجین شدن با همسر و ۵. صمیمیت	شناسایی موانع عمل، پادزه؛ پذیرش و گسلش	موانع و پادزه موانع درونی	یازدهم
تمرین مه روانشناختی (وقتی با افکار تان آمیخته می‌شود) چه اتفاقی روی می‌دهد.	پادزه موانع بیرونی تغییر؛ حل مسئله	پادزه موانع بیرونی	دوازدهم
	معرفی مه روانشناختی، معرفی لایه‌ای مه	مه روانشناختی	
	لایه‌های باید، هیچ جایی برای تلاش نیست		
	ای کاش، فقط اگر...، گذشته در دنگ، آینده ترسناک و...		

جدول ۳. بررسی همگنی واریانس‌ها جهت تحلیل کوواریانس

Sig	df2	df1	F	خرده مقیاس	مقیاس
۰/۱۲	۸۷	۲	۲/۲۱	نهایی خواهی منفی	نهایی خواهی
۰/۵۷	۸۷	۲	۰/۵۷	نهایی خواهی مثبت	نهایی خواهی

جدول ۴. نتایج کوواریانس چند متغیری بر روی میانگین نمره‌های پس‌آزمون با کنترل و پیش‌آزمون‌ها

آزمون	ارزش	F آماره	درجه آزادی فرضیه	سطح معناداری	اندازه اثر
اثر پیلای	۱/۷۸	۷۲/۳۶	۱۶	۱۴۶	۰/۰۱
لامبادای ویلکز	۰/۰۱	۷۶/۵۱	۱۶	۱۴۴	۰/۰۱
اثر هاتلینگ	۱۸/۲۲	۸۰/۸۵	۱۶	۱۴۲	۰/۰۱
بزرگ‌ترین ریشه‌روی	۱۲/۵۶	۱۱۴/۹۴	۸	۷۳	۰/۰۰۱

نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی جدول ۶ حاکی از آن است که بین میانگین گروه گواه و گروه مداخله زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش تفاوت معناداری به لحاظ آماری وجود دارد ($P<0.05$). به عبارتی تفاوت میانگین نهایی خواهی منفی گروه گواه، در مقایسه با زوج درمانگری رفتاری $36/69$ با سطح معناداری 0.001 در مقایسه با گروه درمان مبتنی بر پذیرش $37/34$ با سطح معناداری 0.001 است، که نشان می‌دهد درمان مبتنی بر پذیرش تفاوت بیشتری دارد. لذا درمان مبتنی بر پذیرش اثر بیشتری در کاهش نهایی خواهی منفی دارد ($P<0.05$). تفاوت میانگین نهایی خواهی مثبت گروه گواه در مقایسه با زوج درمانگری رفتاری $49/75$ با سطح معناداری 0.001 در مقایسه با گروه درمان مبتنی بر پذیرش $50/32$ با سطح معناداری 0.001 که نشان می‌دهد درمان مبتنی بر پذیرش تفاوت بیشتری دارد. لذا درمان مبتنی بر پذیرش اثر بیشتری در افزایش نهایی خواهی مثبت دارد ($P<0.05$).

جدول ۴ حاکی از آن است که بین گروه آزمون و گروه کنترل تفاوت معناداری وجود دارد. مقدار لامبادای ویلکز برابر با 0.01 مقدار F برابر $76/51$ و سطح معنی داری برابر 0.001 است. با توجه به کوچکتر بودن سطح معنی داری از 0.05 نتیجه گرفته می‌شود که مؤلفه‌های نهایی خواهی، تفاوت معنی داری دارد.

فرضیه: بین اثربخشی زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر نهایی خواهی زوجین سازش نایافته تفاوت معناداری وجود دارد. همان‌گونه که از جدول ۵ مشاهده می‌شود، خلاصه تحلیل کواریانس بیانگر آن است که اثر مداخله درمان مبتنی بر پذیرش بر میزان نهایی خواهی منفی آزمودنی‌ها معنادار است $F(2/79)=69/95$ و $p=0.001$.

همچنین خلاصه تحلیل کواریانس بیانگر آن است که اثر درمان مبتنی بر پذیرش بر میزان نهایی خواهی مثبت آزمودنی‌ها تأثیر معناداری دارد $F(2/79)=134/51$ و $p=0.001$.

جدول ۵. نتایج تحلیل کواریانس برای مقایسه مؤلفه‌های نهایی خواهی، در گروه زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش

متغیر وابسته	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجذور اتا
نهایی خواهی منفی	۶۲۱/۳۵	۲	۳۱۰/۶۷	۶۹/۹۵	۰/۰۰۱	۰/۶۴
نهایی خواهی مثبت	۱۱۱۳/۶۴	۲	۵۶۶/۸۲	۱۳۴/۵۱	۰/۰۰۱	۰/۷۷
نهایی خواهی منفی	۳۵۰/۸۹	۷۹	۴/۴۴	-	-	-
نهایی خواهی	۳۳۲/۸۹	۷۹	۴/۲۱	-	-	-

جدول ۶. مقایسه تفاوت میانگین نهایی خواهی سه گروه (کنترل، زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش)

متغیر وابسته	تفاوت میانگین‌ها	انحراف استاندارد	سطح معناداری	حداقل حد اکثر
نهایی خواهی منفی گواه	زوج درمانگری رفتاری گواه	۳۶/۶۹°	۰/۰۰۱	۲۹/۰۲ ۴۴/۳۶
نهایی خواهی	درمان مبتنی بر پذیرش	۳۷/۳۴°	۰/۰۰۱	۲۹/۶ ۴۵/۰۸
نهایی خواهی مثبت گواه	زوج درمانگری رفتاری گواه	-۴۹/۷۵°	۰/۰۰۱	-۵۷/۲۲ -۴۲/۲۸
نهایی خواهی بر پذیرش	درمان مبتنی بر پذیرش	-۵۰/۳۲°	۰/۰۰۱	-۵۷/۸۶ -۴۲/۷۸

از پیش آزمون به پس آزمون اثرگذار است ولی زوج درمانگری رفتاری نسبت به درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش اثربخشی کمتری در کاهش میانگین از پیش آزمون به پس آزمون نشان داده است. نتایج این پژوهش در زمینه اثربخشی بهتر درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش نسبت به زوج درمانگری رفتاری در نهایی خواهی زوجین با یافته‌های تحقیقاتی نظری (خانجانی و شکی و همکاران، ۱۳۹۵) و (عباسی بورندرق، کیمیابی و قبری هاشم آبادی، ۱۳۹۲) و مهرابی زاده هنرمند و همکاران (۱۳۹۰) همسو بود، برای مثال خانجانی و شکی و همکاران

بحث و نتیجه گیری

هدف بررسی فرضیه پژوهشی است، بین اثربخشی زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر نهایی خواهی زوجین سازش نایافته تفاوت معناداری وجود دارد. جهت تعیین تفاوت اثربخشی زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش بر نهایی خواهی زوجین سازش نایافته از آزمون مقایسه تحلیل کواریانس چند متغیره (مانکوا) استفاده شد. بنابراین با توجه به یافته‌های پژوهش هر دو مداخله بر کاهش میانگین نهایی خواهی زوجین

بی نقص بودن کارها فکر می کند، هیچ چیز او را خشنود نمی سازد. افراد نهایی خواه، زمانی که با نفایص در عملکرد مواجه می شوند، شکست را تجربه می کنند در نتیجه حرمت خود آنها کاهش می یابد. نهایی خواهی یک پدیده ناتوان کننده و شایع است (هویت و ریک، ۱۹۸۹). بنابراین درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد شیوه ها را متعادل می کند و در حوزه های قابل تغییر (مثل رفتار آشکار)، بر تغییرات متمرکر است و در حوزه هایی که تغییر امکان پذیر نیست، بر پذیرش متمرکر می شود روش های زوج درمانی و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد شاهت های دارند. اما این شاهت ها به وسیله گزینه های متفاوت در هر درمان تبیین می شود. هر دو بر یک رابطه درمانی خوب و نقش شناخت از طریق مسیرهای متفاوت تأکید می کند. زوج درمانگران رفتاری ارتباطی با توجه به برداشت های ذهنی، باورها، تفکرات، انتظارات و اعتقادات هر فرد و تأثیر آن بر رفتارهای روزمره، ضمن بررسی و توصیف تأثیرات این عوامل و چگونگی تأثیر آن بر روابط میان-فردی، با راهنمایی و اقدامات درمانی و نیز با تصحیح مشکلات شناختی و به کارگیری شیوه های نوین رفتاری، ارتباطی و حل مسئله، نه تنها به رشد فردی، بلکه به ایجاد ارتباط صحیح و مناسب افراد نیز می پردازد. رویکردهای ارتباطی مربوط به درمان اختلاف های زناشویی، تعارض ها و کشمکش ها موجود در روابط زن و شوهر را نتیجه مهارت های نابسطه مراجعت در برقراری ارتباط و یا ناشی از ناتوانی آنان در حل مؤثر مشکلات تلقی می کنند (برنشتاین و برنشتاین، ۱۹۸۶؛ پور عابدی و منشی، ۱۳۸۵). اما زوج درمانگران مبتنی بر پذیرش و تعهد به مفهوم گسلش شناختی پرداخته می شود درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کاهش ناراحتی عاطفی با راهبردهای متفاوت تأکید می کند. اما زوج درمانی رفتاری به تجزیه و تحلیل نقش عوامل شناختی و خطاهای شناختی زوج ها از جمله فاجعه آمیز تلقی کردن، استدلال دلیل خواهی و منطق شکسته تأکید می کند. این دو درمان هر دو برای تغییر رفتار، حل تعارض و مهارت های ارتباطی در جلسات زوج درمانی به کار گرفته می شوند. هدف اصلی درمان، مبتنی بر پذیرش و تعهد کمک به افزایش انعطاف پذیری رفتاری و روانشناسی زوجین برای انتخاب واکنش های مؤثر در لحظاتی است که طرحواره فعل می شود. این عمل از طریق ۶ مرحله مبتنی بر پذیرش و تعهد میسر می شود: «ارزش ها، واکنش متعهدانه، شکاف شناختی، خود به عنوان محتوا، ارتباط با زمان حال و پذیرش (نوهیگ، ۲۰۰۷) بنابراین، مبتنی بر پذیرش و تعهد مواجهه

، ۱۳۹۵) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که فن های زوج درمانگری شناختی - رفتاری و زوج درمانگری مبتنی بر پذیرش و تعهد در کیفیت زناشویی زوجین متعارض تغییرات معناداری ایجاد کرده اند (عباسی بورندرق و همکاران، ۱۳۹۲) در پژوهش خود نیز به این نتیجه رسیدند که هر دو شیوه درمانگری رفتاری - تلفیقی و رفتاری - شناختی در کاهش باورهای ارتباطی ناکارآمد موثرند. همچنین مهربی زاده هنرمند و همکاران (۱۳۹۰) به این نتیجه دست یافتند که زوج درمانگری به شیوه رفتاری - ارتباطی برنشتاین بر کاهش تعارضات زناشویی و مؤلفه های آن مؤثر است. نهایی خواهی می تواند تمام جنبه های زندگی فرد را در بر گیرد. بنابراین، افراد کمال گرا تمايل به وضع استانداردهای غیر واقع بینانه برای خود و نمرکز بر نقض ها و شکست ها در عملکرد همراه با خود نظارتی های دقیق و کاملاً انتقادی، انتظارات افراطی و ارزشیابی انتقادی از دیگران و احساس ضرورت برای رعایت استانداردها و برآورده ساختن انتظارات تجویز شده از سوی افراد مهم دارند. آنها تمايل دارند کارهای خود را با نظم دقیق و به طور کامل و بدون نقص انجام دهند و حتی در زمانی که عملکرد بهتری از دیگران دارند باز هم رضایت ندارند، مگر اینکه کار را بدون هیچ خطایی و در حد مطلوب انجام دهند. نهایی خواهی می تواند تمام جنبه های زندگی فرد را در بر گیرد. بنابراین، افرادی که در یک جنبه از زندگی نهایی خواه هستند معمولاً گرایش دارند در جنبه های دیگر زندگی هم نهایی خواه باشند. افرادی که سطوح نهایی خواهی بالایی دارند همواره برای رسیدن به کامل بودن تلاش می کنند این افراد معیارهای عالی برای خود تعیین می کنند و از انتقاد و ارزیابی رفتارشان اجتناب می کنند (فلت و هویت، ۲۰۰۲). افراد نهایی خواه افکارشان تابع قانون همه یا هیچ است. برای مثال زمانی که در عملکردشان به طور جزئی چار مشکل می شوند، احساس شکست کامل می کنند (آرانا و فورلان، ۲۰۱۶). فلیت، ساواتزکی و هویت (۱۹۹۵) نهایی خواهی را بر حسب افکار منفی و مکرر در تعارض بین خود آرمانی و خود واقعی توصیف کرده اند. نهایی خوايان بیش از آنکه نیاز به پیشرفت داشته باشند از شکست می ترسند. افراد نهایی خواه در اولویت بندی امور مشکل دارند و غالباً بر روی تکالیف، صرف نظر از اهمیت شان، به طور یکسان وقت صرف می کنند. بنابراین افراد نهایی خواه از عملکرد خود ناراضی هستند و چنین باور دارند که نمی توانند به آنچه که می خواهند برسند. نهایی خواهی معمولاً با خطاكاری همراه است، کسی که همیشه به کامل و

خانجانی وشکی، سحر؛ شفیع آبادی، عبدالله؛ فرزاد، ولی الله و فاتحیزاده، مریم (۱۳۹۵). مقایسه اثربخشی زوج درمانی شناختی رفتاری و زوج درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی زناشویی زوجین متعارض شهر اصفهان. *تحقیقات علوم رفتاری*، ۴(۱۴)، ۴۷۱-۴۶۴.

رضوی نعمت‌اللهی، ویدا؛ رفاهی، ژاله و محمد ابراهیمی، افسانه (۱۳۹۲). اثربخشی زوج درمانی رفتاری - ارتباطی برنشتاین بر تعارضات، کیفیت زندگی و سلامت روانی زوجین. پایان‌نامه برای اخذ درجه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی. سادati، سمیه (۱۳۸۷). رابطه جهت‌گیری هدفی و کمال‌گرایی با خلاقیت در دانش‌آموزان دبیرستانی شاغل به تحصیل در مدارس استعدادهای درخشان. پایان‌نامه برای اخذ درجه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.

صدملی، حمیده و دوستکام، محسن (۱۳۹۶). بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر سازگاری زناشویی زنان نابارور. *محله اندیشه و رفتار*، ۱۱(۴۳)، ۷۶-۶۷.

عباسی بورندرق، سکینه؛ کیمیایی، سیدعلی و قنبری‌هاشم آبادی، بهرامعلی (۱۳۹۲). بررسی و مقایسه اثربخشی زوج درمانی رفتاری - تلفیقی و رفتاری - شناختی روی باورهای ارتباطی زوجین متقاضی طلاق. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی (روانشناسی)*، ۴(۱۳)، ۷۱-۵۳.

عباسی، مسلم؛ بگیان کوله‌مرز، محمدجواد؛ درگاهی، شهریار و قمری گیوی، حسین (۱۳۹۴). اثر بخشی زوج درمانی رفتاری - ارتباطی بر سازگاری زناشویی و صمیمیت جنسی زوجین. *نشریه پرستاری ایران*، ۲۸(۹۵)، ۳۳-۲۲.

کریمی‌تراد، کلثوم؛ بگیان کوله‌مرز، محمدجواد و بختی، محسن (۱۳۹۳). اثربخشی زوج درمانی رفتاری ارتباطی برنشتاین بر کاهش تعارضات زناشویی زوجین در معرض طلاق. اولین کنگره ملی روانشناسی خانواده گامی در ترسیم الگوی مطلوب خانواده. اهواز، انجمن علمی روانشناسی خانواده ایران، دانشگاه شهید چمران اهواز- <https://www.civilika.com/paper-FPAI01-FPAI01-296/HTML1>

مهرابی‌زاده هنرمند، مهناز؛ نظری‌فر، محسن و سودانی، منصور (۱۳۹۰). اثربخشی زوج درمانی رفتاری - ارتباطی برنشتاین بر تعارضات زناشویی، روانشناسی بالینی، ۸(۲)، ۸-۱.

با درد ناشی از طرحواره را برای رسیدن به زندگی مبتنی بر ارزش‌ها افزایش می‌دهد.

نهایی خواهان به حالات منفی مانند احساس گناه، احساس شکست و حرمت خود پایین حساس هستند. عامل پیدایش نقص در ارتباط ناشی از عوامل مختلف (مثل، پریشانی هیجانی، اسناد غلط، باورها و رفتارهای اشتباه، استطوره و...) را می‌توان با انجام آموزش های مناسب بهبود بخشید. لذا کسب توانش‌های ارتباطی می‌تواند در توسعه رفتارهای ارتباطی مناسب و بهبود رابطه زناشویی به زوج‌ها کمک کند. تأکید این روی‌آورد بر جنبه‌های رفتاری، و روابط زوج‌هast. از جمله محدودیت‌های این پژوهش این است که نتایج و یافته‌های بدست آمده تنها قابل کاربرد در جامعه آماری پژوهش حاضر می‌باشد و نمی‌توان آن را به جامعه آماری دیگر تعمیم داد. همچنین در این پژوهش امکان مهارگری متغیرهایی مثل ویژگی‌های فرهنگی و شخصیتی گروه مورد مطالعه وجود نداشت. در نهایت با توجه به اینکه هر دو مداخله زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد دارای تأثیر قدرتمندی بر کاهش مشکلات زناشویی داشتند، توصیه می‌شود که این دو فن مداخله‌ای به عنوان زوج درمانگری گروهی و روان درمانگری گروهی در کاهش مسائل و مشکلات زناشویی استفاده شوند.

منابع

- بخشایش، علیرضا و انتظاری، الهام (۱۳۹۰). رابطه کمال‌گرایی و باورهای غیر منطقی در زنان شاغل و خانه‌دار شهرستان یزد. *نشریه اندیشه‌های نوین تربیتی*، ۷(۱)، ۲۸-۹.
- برنشتاین، فیلیپ اچ و برنشتاین، مارسی تی (۱۳۸۵). زناشویی درمانی از دیدگاه رفتاری - ارتباطی. *ترجمه: سید حسن پور عابدی و غلامرضا منشی*، تهران: انتشارات رشد. ۹۹-۹۷.
- بشارت، محمدعلی (۱۳۸۲). قابلیت اعتماد (پایابی) و اعتبار (روابی) مقیاس کمال‌گرایی مثبت و منفی. *محله علوم روانشناسی*، ۲(۸)، ۳۴۶-۳۴۶.
- بشارت، محمدعلی (۱۳۸۶). ساخت و اعتباریابی مقیاس کمال‌گرایی چند بعدی تهران. *پژوهش‌های روانشناسی*، ۱۰(۱)، ۶۷-۴۹.
- پیرانی، ذبیح؛ عباسی، مسلم؛ کلوانی، محمد و نوربخش، پریناز (۱۳۹۵). تأثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر عزت نفس جنسی، ناگویی خلقی و سازگاری زناشویی همسران جانبازان. *محله طب جانباز*، ۱(۹)، ۳۲-۲۵.

میری، سمانه و منصوری، احمد (۱۳۹۶). اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد و کمالگرایی و اضطراب امتحان. *روانشناسی بالینی و شخصیت*، ۲(۲۹)، ۲۶-۱۷.

هوشیار، فاطمه؛ افشاری‌نیا، کریم؛ عارفی، مختار؛ کاکابرایی، کیوان و امری، حسن (۱۳۹۸). مقایسه اثربخشی زوج درمانگری رفتاری و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ناگویی طبعی زوجین سازش نایافته. *علوم روانشناسی*، ۱۸(۷۸)، ۷۴۵-۷۴۷.

.۷۷۷

- Arabjani, S., Birashk, B., Abolmali Alhosseini, K. (2014). the effective tiveness of acceptance and commitment in creasing marital in ti-macy and decreasing marital conflicts between the couples of Tehran. *journalsih*, 2(8), 89.93.
- Arana, F. G., & Furlan, L. (2016). Groups of perfectionists, test anxiety, and pre-exam coping in Argentine students. *Personality and Individual Differences*, 80(90), 169-173.
- Brian, R., Baucom, E., sheng,A., Panayiotis, C. G., Georgiou, shirkanth, D., Atkins, C. (2015). Behaviorally – based couple theraoies reduce emotional arousal during couple conflict. *journal, Behaviour Research and therapy*, 9(72), 9-15.
- Flett, G. L., Sawatzky, D. L., & Hewitt, P. L. (1995). Dimensions of perfectionism and goal commitment: a further comparison of two perfectionism measures. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 17, 111-124.
- Flett, G. L., & Hewitt, P. L. (2002). *Perfectionism and maladjustment: An overview of theoretical, definitional, and treatment issues*. In P. L.
- Hayes, S. C., & Strosahl, K. D. (2010). *A Practical Guide to Acceptance and Commitment Therapy*. New York: Springer Science and Business Media Inc.
- Hewitt, P. L., & Rick, L. (1989). Dimensions of perfectionism in unipolar depression. *Journal of Abnormal Psychology*, 23(100), 98-101.
- Nazarifar, M., & Soodani, M. (2016). *Recognition and Treatment of Conflicts in Marital Life (with Emphasis on Couple Behavioral Communication Therapy Approach)*, Publications: Navid Hekmat, Qom.
- Sedaghatkhah, A., & Behzadipour, S. (2017). Predicting the Quality of Marital Relationships Based on Communication Beliefs, Mindfulness and Psychological Flexibility, *Women and Society*, 8 (2), 57-76.
- Twohig, M. P. (2007). *A randomize clinical trial of acceptance and commitment therapy versus progressive relaxation training in the treatment of obsessive compulsive disorder*. On publish doctor dissertation of university of Nevada.